

Jesienna zaduma...

***Wyszło z boru ślepawe, zjesieniałe zmrocze,
Splodzone samo przez się w sennej bezzadumie.
Nioswojone z niebem patrzy w podobłocze
I węszy świat, którego nie zna, nie rozumie.***

Bolesław Leśmian

Pierwsza Pomoc w Naszej Szkole

4 października 2016 w naszej szkole odbyła się próbna ewakuacja na okoliczność pożaru zorganizowana przez pana Tomasza Zawadę i strażaków z OSP Laskowa, którzy przedstawili nam również jak udzielić pierwszej pomocy. Akcją dowodził członek zarządu OSP - Paweł Mąka; dokładnie wyjaśnił kolejność postępowania tych, którzy udzielają pomocy. Nieprzytomnego (w tej roli Jacek Kukła) ratowali nasi starsi koledzy – Bartłomiej Daniel i Dominik Jonik. Na pewno wielu z uczestników tak fachowej i obrazowej prezentacji, będzie umiało się właściwie zachować w podobnej sytuacji. Zadaniem osoby udzielającej pierwszej pomocy, jest utrzymanie przy życiu poszkodowanego i nie dopuszczenie do powstania dalszych powikłań do chwili przybycia karetki pogotowia ratunkowego.

Zasady udzielania pierwszej pomocy

- wezwać fachową pomoc;
- dbać o drożność dróg oddechowych;
- dbać o komfort termiczny poszkodowanego;
- dbać o komfort psychiczny poszkodowanego;
- pozostać na miejscu zdarzenia;
- kontrolować oddech co 1 minutę;
- nie poruszać poszkodowanego bez potrzeby;
- nie podawać leków;
- nie podawać niczego do jedzenia, do picia.

Milena Greń,
Kinga Frączek

Mistrz Czytania

14 października 2016r. odbyła się wystawa poświęcona życiu i twórczości genialnego, polskiego pisarza i laureata literackiej Nagrody Nobla – Henryka Sienkiewicza.

Z tej okazji uczniowie klas drugich, podzieleni na grupy, mieli za zadanie przygotować prezentację poświęconą wybranej książce naszego noblisty. Wystawie towarzyszył konkurs na „Mistrza Czytania klas drugich gimnazjum”, który miał na celu zachęcić uczniów do częstszego sięgania po książki.

Zwiedzający mogli zobaczyć efekty pracy sześciu zespołów, prezentujących wybrane dzieła pisarza i ocenić umiejętności czytelnicze najlepszych uczniów z trzech klas drugich. Każda grupa wybrała dwie osoby reprezentujące: „Latarnik” – Szymon Pajor i Tomasz Grzegorzek, „Krzyżacy” Milena Greń i Magdalena Hebda, „Potop” – Krzysztof Michura i Michał Zelek, „Quo Vadis” – Gabriela Smoter i Julia Pławecka, „W pustyni i w puszczy” – Katarzyna Latała oraz Urszula Kraska. Wszyscy gimnazjaliści mieli prawo oddać jeden głos na (według nich) najlepszych czytających. Ostatecznie konkurs wygrała drużyna czytająca powieść historyczną, opisującą prześladowania pierwszych chrześcijan – Gabriela Smoter i Julia Pławecka. Gratulujemy!

Gabriela Smoter

Plotka Szkolna

Henryk Sienkiewicz

Henryk Sienkiewicz (*Litwos*) – polski powieściopisarz, nowelista, laureat nagrody Nobla w dziedzinie literatury. Urodził się 5 maja 1846 roku w zubożałej rodzinie szlacheckiej. Naukę rozpoczął w warszawskim gimnazjum. Świadectwo dojrzałości otrzymuje w 1866 i za namową rodziców zdaje na wydział lekarski Szkoły Głównej w Warszawie, który porzucił i przeniósł się na wydział Filologiczno-Historyczny. Studiów jednak nie ukończył. W latach 70 ukazuje się w prasie jego powieść „Na marne”, z powodzeniem pisuje też felietony. Po ukazaniu się nowel „Hania” i „Stary sługa” Sienkiewicz udaje się w podróż po Ameryce Północnej. W 1881 powstaje nowela „Latarnik”. Kolejne lata okazują się przełomowe w życiu i twórczości Sienkiewicza, ukazuje się Trylogia, czyli „Ogniem i mieczem”, „Potop” i „Pan Wołodyjowski”. Powieści te przyniosły Sienkiewiczowi sławę i uznanie. Pod koniec XIX wieku powstaje „Quo Vadis”, a w roku 1900 „Krzyżacy”. Dzieła Sienkiewicza cieszą się sporą popularnością, nie tylko w Polsce ale i na świecie, tłumaczone są one na wiele języków. Jedną z przyczyn jego popularności był rozgłos jaki przyniosła Sienkiewiczowi nagroda Nobla, którą otrzymał w 1905 roku za całokształt twórczości (a nie – jak się powszechnie sądzi – za powieść „Quo Vadis”). Wybuch wojny wpłynął na decyzję o opuszczeniu Polski i wyjazdu do Szwajcarii. Zmarł w Vevey 15 listopada 1916, gdzie go pochowano.

Julia Pławecka

Jasna strona teatru

Kolejny wyjazd do teatru. Eh, nuda, nuda, nuda? Jacyś przebierańcy w śmiesznych strojach z XVI wieku, skacząc po scenie, deklamując wierszem kwestie mało zrozumiane. Powrót o 1:00 w nocy. Co, o pierwszej? Może być ciekawie. Spacer nocą po oświetlonym Krakowie. Romantycznie. Ale ten teatr, ach, trzy godziny nudy! Najwyżej się zdrzemnę. Mam nadzieję, że krzesła będą w miarę wygodne. Zgłaszam się. Co jeśli popełniam błąd? Jeśli popełniam błąd? Jeśli nie, będzie ciekawe? Nawet to nie jest po lekcjach, niech tam... No cóż, klamka zapadła. Zobaczmy.

W końcu nadchodzi ten dzień. 28 października, piątek, przed nami długi weekend.

Okazuje się, że przynajmniej będę zwolniona z ostatnich lekcji. Przyjeżdżamy na miejsce. Zimno. Brzydko. Nie zapowiada się dobrze. Jak se pościelisz, tak się wyśpisz, czyż nie? Trzeba było się nie zapisywać. Smok, foto, Wawel, foto, rynek, foto. Biegnę do pijalni czekolady, niestety za dużo ludu. Nie zdążę w wyznaczonym czasie. Kolejna porażka. Idziemy dalej, do galerii. McDonald's! Cały sens tej wycieczki. Zamawiam McDouble i Colę. Kolejne kilka kilogramów... no i co z tego. Człowiekowi coś od życia się należy. Godzina 18.00 – zbiórka i do teatru marsz. Budynek jest imponujący, miejsca mamy najlepsze w łóżach i pierwszych rzędach. Brawo. Godzina 18.30 i zaczęło się.

=> => =>

Jestem w łoży z przyjaciółmi. Chociaż tyle, może się wyśpię. Zaczyna się spektakl. Hmm, naprawdę spoko. Romeo i Julia – przełamanie konwencji, taniec w kostiumach z epoki, a bohaterowie występują w strojach, które możemy zobaczyć na ulicy. Rewelacyjna muzyka, wspaniała gra aktorów, w sposób wyjątkowy uwypuklenie komediowej strony tragedii szekspirowskiej. Jest i czas na smutek, a nawet na uronienie łzy, malutkiej łzy. Kto by pomyślał, przecież czytałam ten dramat w ubiegłym roku szkolnym, znam finał. No cóż, jest to efekt naprawdę fenomenalnej gry aktorów.

Wychodzę zachwycona, jak każdy. Jeszcze spacer po starym Krakowie, mam czas na refleksję i mnóstwo pytań zadawanych samej sobie: po co ta śmierć, dlaczego, czy warto było? Wprawdzie zwaśnione rody godzą się nad grobem dzieci, ale po co, na co?

=> => =>

*Najważniejszy w tragedii jest dla mnie akt szósty:
zmartwychwstanie z pobojowisk sceny,
poprawianie peruk, szatek,
wrywanie noża z piersi,
zdejmowanie pętli z szyi,
ustawianie się w rzędzie pomiędzy żywymi.*

Ukłony pojedyncze i zbiorowe:

*biała dłoń na ranie serca,
dyganie samobójczyni,
kiwanie ściętej głowy.*

Ukłony parzyste:

*wściekłość podaje ramię łagodności,
ofiara patrzy błogo w oczy kata,
buntownik bez urazy stąpa przy boku tyrana.*

*Ale naprawdę podniosłe jest opadanie kurtyny
i to, co widać jeszcze w niskiej szparze:*

*tu oto jedna ręka po kwiat śpiesznie sięga,
tam druga chwyta upuszczony miecz.*

*Dopiero wtedy trzecia, niewidzialna,
spełnia swoją powinność:
ściska mnie za gardło.*

/Wisława Szymborska/

Jedno jest pewne! Będziesz wracać do teatru, nie tylko ze szkołą. Namówisz rodziców, rodzeństwo, przyjaciół. Postanowienie na nowy rok? Częściej niż do tej pory chodzić do teatru. Prawdziwego teatru.

Katarzyna Latała

Pamiętamy!!!

Choć 10 listopada temperatura nie była zbyt wysoka, a szczyty miejscowych gór pokrywał śnieg, ponad 40. uczniów naszej szkoły wyruszyło na XIX Młodzieżowy Rajd „Szlakiem Cmentarzy z I Wojny Światowej”. Impreza została zorganizowana przez CKSiT w Żegocinie oraz GOKSiT w Laskowej.

Gimnazjaliści wraz z opiekunami dzielnie pokonali trasę liczącą około 12 km, zatrzymując się i oddając hołd spoczywającym na cmentarzu nr 368 na Jabłońcu, cmentarzu nr 359 na Korabiu, cmentarzu nr 358 w Laskowej oraz cmentarzu nr 302 w Żegocinie.

Pod koniec tego długiego, męczącego, ale również radosnego dnia, w CKSiT w Żegocinie odbył się konkurs na najpiękniej wykonaną pieśń patriotyczną. Po zakończeniu rywalizacji młodzież z opiekunami odpoczęła w Zespole Szkół w Laskowej, gdzie spędziła noc.

Następnego dnia uczniowie udali się na cmentarz nr 357 na Jastrzębce, gdzie złożyli wieńce na grobach poległych żołnierzy, a później uczestniczyli w Mszy świętej. Potem, jury przedstawiło wyniki konkursu i nagrodzono najlepszych uczestników rajdu. Przepędzeniem mrozu zajęła się OSP z Kamionki Małej, która serwowała pyszny bigos i ciepłą herbatę zmarzniętym rajdowiczom.

Uroczystość uświetniła swą obecnością Grupa Rekonstrukcyjna „Kasztanka”, której członkinią jest jedna z naszych gimnazjalistek - Katarzyna Latała.

Podczas rajdu młodzież miała okazję do pogłębienia swojej wiedzy historycznej i geograficznej o regionie, oddania hołdu żołnierzom poległym w tych okolicach w czasie I wojny światowej oraz do miłego i aktywnego spędzenia czasu wraz z rówieśnikami, z czego wszyscy skwapliwie skorzystali.

Urszula Kraska

Plotka Szkolna

Samochwały

W naszej szkole działa wspaniałe kółko fotograficzne – „Fotka”, które prowadzi Pni mgr Regina Białk. „Fotka” to cały zastęp dzielnych fotoreporterów, którzy nieustraszenie dokumentują każde wydarzenie szkolne. Członkowie są nie tylko fotografami, lecz również modelami do zdjęć kolegów/koleżanek.

Kółko posiada wielu oddanych fanów, a jego członkowie zajmują wysokie, niejednokrotnie I miejsca, w wielu konkursach. Ostatnio np. Oliwia Daniel i Weronika Wiktor (kolejno) otrzymały wyróżnienie w kategorii "Interesujące zdjęcie", zdobyły I miejsce w kategorii "Interesujące zdjęcie" oraz wyróżnienie w kategorii "Wyjątkowy wiersz" w finale XI edycji Międzygimnazjalnego

Jak widzicie tytuł samochwał nie do końca tutaj pasuje. Na następnej stronie prezentujemy nagrodzone prace z konkursu z lwkowej, a jeśli ktoś chciałby zobaczyć więcej tego typu zdjęć to zapraszamy na stronę facebookową kółka:
<https://www.facebook.com/Fotka>

Urszula Kraska

KOTEK

Weronika Wiktor

"Kotek"

Smutek mnie okrył mroku płaszczem...
 Świat jest czarno – biały...
 Niebo płacze szarymi łzami...
 Cisza dusi stalową obręczą ...
 Czy to strach puka do okna?

Podnoszę głowę.

Patrzę...

Kotek...

Kolorowe liście spadają z drzew.
 Nieboskłon lśni szafirem.
 Modraszki tańczą w karmniku.
 Serce się z nimi weseli.
 Czy to radość wróciła?

Znowu widzę barwy.

Opiekun literacki: mgr Katarzyna Banaś
 Opiekun fotograficzny: mgr Regina Białk

Pasja Fotografowania

Oliwia Daniel

"Pasja fotografowania"

Pstryku, pstryku, pstryk
 Zrobię zdjęcie w mik
 Z tyłu cień
 Z przodu blask
 Z boku wyjdzie tak
 W sam raz
 Jeszcze promyk słońca
 Gdzieś uchwycę
 By rozjaśnić moje lico

Opiekun literacki: mgr Katarzyna Banaś
 Opiekun fotograficzny: mgr Regina Białk

Igrzyska Śmierci

Na ruinach Ameryki Północnej powstało państwo, Panem. Jego głównym punktem jest Kapitol, otoczony przez 13 dystryktów. Co roku do centrum kraju wysyłana jest straszna danina- dziewczyna i chłopiec w wieku od 12 do 18 lat. Nastolatki muszą wziąć udział w bratobójczych Głodowych Igrzyskach transmitowanych na żywo - albo śmierć, albo dożywotnia sława i bogactwo.

Szesnastoletnią Katniss Everdeen poznajemy już na początku książki. Jest ona główną bohaterką i narratorką jednocześnie. Żyje z matką i ukochaną siostrą- Prim. Od śmierci jej ojca, dziewczyna sama musi dbać o rodzinę, więc zajmuje się zakazanym polowaniem i zbieractwem. Ich w miarę dobry i spokojny żywot kończy się, kiedy Prim zostaje wybrana na trybuta...

Powieść Suzanne Collins od wielu tygodni utrzymuje się na liście bestsellerów „The New York Times”. Nie bez powodu. Książka jest napisana lekką ręką, autorka świetnie łączy wątki i wywołuje skrajne emocje. Osobiście, beczałam jak głupia. Kiedy książkę skończyłam czułam pustkę- jednak się z bohaterami związałam. Okay, nie rozpisuję się. Po prostu przeczytajcie!

Skutki uboczne: brak snu, nieprzygotowanie, uzależnienie, po skończeniu - pustka

Katarzyna Latała